

Den Europæiske Unions Tidende

L 82

Dansk udgave

Retsforskrifter

55. årgang

22. marts 2012

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 249/2012 af 21. marts 2012 om ændring af forordning (EU) nr. 19/2011 for så vidt angår krav til typegodkendelse af fabrikantens lovpligtige fabrikationsplade til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 250/2012 af 21. marts 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 om særlige importbetingelser for foder og fødevarer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima⁽¹⁾** 3
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 251/2012 af 21. marts 2012 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

5

III Andre retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ **EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 534/09/KOL af 16. december 2009 om 78. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ved indføjeelse af et nyt kapitel om god praksis ved behandling af statsstøttesager** 7

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 364/11/KOL af 23. november 2011 om at afslutte den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende den islandske boligfinansieringsfonds (Íbúðalánasjóður) (BFF) fritagelse for betaling af en statsgarantipræmie (Island)	16
---	----

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 249/2012

af 21. marts 2012

om ændring af forordning (EU) nr. 19/2011 for så vidt angår krav til typegodkendelse af fabrikantens lovpligtige fabrikationsplade til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 af 13. juli 2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer ⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 661/2009 er en særskilt forordning, som vedrører typegodkendelsesproceduren i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) ⁽²⁾.

(2) Kommissionens forordning (EU) nr. 19/2011 af 11. januar 2011 om krav til typegodkendelse af fabrikantens lovpligtige fabrikationsplade og af identifikationsnummer (VIN-nummer) til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer ⁽³⁾ udgør en af gennemførelsesbestemmelserne i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 661/2009.

(3) Ved forordning (EU) nr. 19/2011 blev det tilladt for køretøjsfabrikanterne at anvende selvklæbende etiketter til fremstilling af lovpligtige fabrikationsplader. For at lette fremstillingen af sådanne etiketter ved hjælp af edb og den elektroniske udprintning heraf er det nødvendigt at tilpasse de tekniske krav til disse moderne teknikers karakteristika.

(4) Forordning (EU) nr. 19/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Tekniske Udvalg for Motorkøretøjer —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I del A i bilag I til forordning (EU) nr. 19/2011 foretages følgende ændringer:

1. Punkt 2.2 affattes således:

»2.2. Højden på tegnene i køretøjets identifikationsnummer, jf. punkt 2.1, litra c), skal være mindst 4 mm.«

2. Følgende indsættes som punkt 2.3 efter punkt 2.2:

»2.3. Højden på tegnene i oplysninger omhandlet i punkt 2.1, bortset fra køretøjets identifikationsnummer, skal være mindst 2 mm.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 200 af 31.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 8 af 12.1.2011, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 250/2012

af 21. marts 2012

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 om særlige importbetingelser for foder og fødevarer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed⁽¹⁾, særlig artikel 53, stk. 1, litra b), nr. ii), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 53 i forordning (EF) nr. 178/2002 kan der vedtages relevante EU-beredskabsforanstaltninger vedrørende fødevarer og foder, der er importeret fra et tredjeland, for at beskytte menneskers sundhed, dyresundheden eller miljøet, hvis denne risiko ikke kan styres på tilfredsstillende vis ved hjælp af de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne hver for sig.
- (2) Efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima den 11. marts 2011 blev Kommissionen orienteret om, at indholdet af radionukleider i visse fødevarer med oprindelse i Japan oversteg de indgrebsværdier for fødevarer, der gælder i Japan. En sådan kontaminering kan udgøre en trussel mod folke- og dyresundheden i Unionen, og derfor blev Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011⁽²⁾ vedtaget.
- (3) I henhold til gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 skal sendinger af produkter, der er omfattet af nævnte forordning, ledsages af en erklæring, der er underskrevet af en bemyndiget repræsentant for den kompetente myndighed i Japan, og hvori det bl.a. attesteres, hvor sendingen har sin oprindelse, og hvor den er afsendt fra. Indholdet af erklæringen varierer, afhængigt af om produkterne har oprindelse i eller er afsendt fra et præfektur tæt på atomkraftværket i Fukushima eller ej.
- (4) For sendinger med oprindelse i præfekturet Fukushima og de 10 præfekturer tæt derpå skal de japanske myndigheder attestere, at deres indhold af radionukliderne cæsium-134 og cæsium-137 ikke overstiger de maksi-

malgrænseværdier, der er fastsat i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011. Desuden skal myndighederne på grænsekontrolstedet eller det udpegede EU-indgangssted foretage identitetskontrol og fysisk kontrol, herunder laboratorieanalyser, for forekomst af cæsium-134 og cæsium-137 af mindst 10 % af sådanne sendinger.

- (5) For sendinger afsendt fra præfekturet Fukushima og fra de 10 præfekturer tæt derpå skal de japanske myndigheder attestere, at de ikke er blevet eksponeret for radioaktivitet under transporten. I sådanne tilfælde samt i tilfælde, hvor sendingerne har oprindelse i og afsendes fra andre præfekturer i Japan end Fukushima og dets omgivende 10 præfekturer, skal myndighederne på grænsekontrolstedet eller det udpegede EU-indgangssted foretage identitetskontrol og fysisk kontrol, herunder laboratorieanalyser, for forekomst af cæsium-134 og cæsium-137 af mindst 20 % af sådanne sendinger.
- (6) Resultaterne af kontrollen, herunder laboratorieanalyserne, foretaget i henhold til gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 af de kompetente myndigheder på grænsekontrolstedet eller det udpegede EU-indgangssted viser, at kontrolforanstaltningerne vedrørende foder og fødevarer bestemt til eksport til Unionen, anvendes korrekt og effektivt af de japanske myndigheder. Hyppigheden af de kompetente myndigheds kontrol af sådanne sendinger på grænsekontrolstedet eller det udpegede EU-indgangssted bør derfor nedsættes.
- (7) Desuden anvendes gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 indtil den 31. marts 2012. De japanske kompetente myndigheder overvåger fortsat forekomsten af radioaktivitet i foder og fødevarer. Resultaterne af denne overvågning viser, at visse foderstoffer og fødevarer i præfekturerne tæt på atomkraftværket i Fukushima fortsat indeholder radioaktivitet på et niveau, der ligger over indgrebsværdierne. Anvendelsesdatoen for de foranstaltninger, der er fastsat i gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011, bør derfor forlænges.
- (8) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 252 af 28.9.2011, s. 10.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

— 5 % af sendinger af produkter omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra d), og

Artikel 1

Ændringsbestemmelser

— 10 % af sendinger af produkter omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra b) og c).«

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 foretages følgende ændringer:

2) I artikel 10, stk. 2, ændres datoen »31. marts 2012« til »31. oktober 2012«.

1) Artikel 5, stk. 1, litra b), affattes således:

Artikel 2

Ikrafttrædelse

»b) identitetskontrol og fysisk kontrol, herunder laboratorieanalyser, for forekomst af cæsium-134 og cæsium-137 af mindst:

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 251/2012**af 21. marts 2012****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	188,6
	JO	64,0
	MA	47,9
	TN	68,9
	TR	96,0
	ZZ	93,1
0707 00 05	JO	107,2
	TR	165,2
	ZZ	136,2
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	55,1
	TR	127,5
	ZZ	135,9
0805 10 20	EG	52,6
	IL	79,2
	MA	52,2
	TN	80,1
	TR	70,0
	ZZ	66,8
0805 50 10	EG	43,8
	TR	52,6
	ZZ	48,2
0808 10 80	AR	89,5
	BR	83,2
	CA	125,0
	CL	84,7
	CN	108,7
	MK	31,8
	US	160,0
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	97,5
0808 30 90	AR	85,1
	CL	123,8
	CN	63,0
	ZA	91,4
	ZZ	90,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS AFGØRELSE

Nr. 534/09/KOL

af 16. december 2009

om 78. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ved indføjelser af et nyt kapitel om god praksis ved behandling af statsstøttesagerEFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN ⁽¹⁾ HAR —UNDER HENVISNING til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁾, særlig artikel 61 til 63 og protokol 26,UNDER HENVISNING til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol ⁽³⁾, særlig artikel 24 og artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Tilsynsmyndigheden skal i henhold til artikel 24 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen sætte EØS-aftalens bestemmelser om statsstøtte i kraft.

I henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal Tilsynsmyndigheden udstede meddelelser og retningslinjer på områder, der er omhandlet i EØS-aftalen, hvis dette udtrykkeligt er fastsat i denne aftale eller i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, eller hvis Tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt.

De proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte, som Tilsynsmyndigheden vedtog den 19. januar 1994 ⁽⁴⁾.⁽¹⁾ I det følgende benævnt »Tilsynsmyndigheden«.⁽²⁾ I det følgende benævnt »EØS-aftalen«.⁽³⁾ I det følgende benævnt »aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen«.⁽⁴⁾ Retningslinjer for anvendelse og fortolkning af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen og artikel 1 i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen vedtaget og udsendt af Tilsynsmyndigheden den 19. januar 1994, offentliggjort EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1, og EØS-Tillæg nr. 32 af 3.9.1994, s. 1, som ændret. I det følgende benævnt »retningslinjerne for statsstøtte«. Der findes en opdateret version af retningslinjerne for statsstøtte på Tilsynsmyndighedens websted: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>Den 16. juni 2009 vedtog Europa-Kommissionen en kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager ⁽⁵⁾.

Denne meddelelse er også relevant for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Der bør sikres en ensartet anvendelse af EØS-statsstøttereglerne i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Tilsynsmyndigheden skal ifølge punkt II med overskriften »GENERELT« i slutningen af bilag XV til EØS-aftalen efter høring af Kommissionen vedtage retsakter, der svarer til dem, som Kommissionen vedtager.

Europa-Kommissionen og EFTA-staterne er blevet hørt om emnet ved breve af 20. november 2009 (referencenr. 537430, 537439 og 537441) —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Retningslinjerne for statsstøtte ændres ved indsættelse af et nyt kapitel om god praksis ved behandling af statsstøttesager. Det nye kapitel findes i bilaget til denne afgørelse.

⁽⁵⁾ EUT C 136 af 16.6.2009, s. 13.

Artikel 2

Kun den engelske udgave er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2009.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Per SANDERUD
Formand

Kristján A. STEFÁNSSON
Medlem af kollegiet

BILAG

RETNINGSLINJER FOR GOD PRAKSIS VED BEHANDLING AF STATSSTØTTESAGER ⁽¹⁾

1. Anvendelsesområde og formål

- 1) EFTA-Tilsynsmyndigheden («Tilsynsmyndigheden») udsteder disse retningslinjer for god praksis ved behandling af statsstøttesager for at gøre behandlingen af statsstøttesager så produktiv og effektiv som muligt for alle involverede parter.
- 2) Dette kapitel i Tilsynsmyndighedens retningslinjer bygger på de erfaringer, der er gjort med anvendelsen af del II i protokol 3 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol («del II i protokol 3») ⁽²⁾. Hovedformålet med dette kapitel er, at det skal tjene som en rettesnor for behandlingen af statsstøttesager i praksis for derigennem at fremme et bedre samarbejde og en bedre gensidig forståelse mellem Tilsynsmyndigheden, EFTA-staterne, erhvervslivet og juridiske kredse.
- 3) Hvis det skal lykkes at få forbedret statsstøtteprocedurerne, kræver det en disciplineret og engageret indsats fra både Tilsynsmyndighedens og EFTA-staternes side. Tilsynsmyndigheden vil arbejde på at øge samarbejdet med EFTA-staterne og interesserede parter og at forbedre sin sagsbehandling og interne beslutningsprocedurer for at sikre større gennemsigtighed, forudselighed og effektivitet i statsstøtteprocedurerne.
- 4) Dette kapitel indgår som led i moderniseringen af statsstøttereglerne og er den sidste del af den forenklingsspakke, der omfatter Tilsynsmyndighedens retningslinjer for en forenklet behandling af bestemte typer statsstøtte ⁽³⁾ og Tilsynsmyndighedens retningslinjer for de nationale domstoles håndhævelse af statsstøttereglerne ⁽⁴⁾, der skal resultere i mere forudselige og gennemsigtige procedurer.
- 5) Særlige omstændigheder i den enkelte sag kan dog begrunde, at det kan være nødvendigt at tilpasse eller fravige reglerne i dette kapitel ⁽⁵⁾.
- 6) De særlige forhold, der gør sig gældende for fiskeri- og akvakultursektorerne og inden for primær produktion, afsætning eller forarbejdning af landbrugsprodukter, kan i det omfang, hvor EØS-aftalen gælder for disse sektorer, også gøre det berettiget at fravige dette kapitel i retningslinjerne.

2. Forholdet til EØS-aftalen

- 7) Dette kapitel er ikke tiltænkt at give noget komplet eller udtømmende overblik over alle relevante lovregler, fortolkningsmeddelelser og administrative regler om statsstøttekontrol. Det skal ses i sammenhæng med og som et supplement til de grundlæggende regler om statsstøtteprocedurerne.
- 8) Dette kapitel indebærer derfor ikke nogen nye rettigheder eller forpligtelser, ligesom det heller ikke ændrer de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i EØS-aftalen, protokol 3, og beslutning nr. 195/04/KOL af 14. juli 2004 ⁽⁶⁾, som ændret, således som fortolket i EFTA-Domstolens og EU's retsinstitutters retspraksis.
- 9) Dette kapitel indeholder en detaljeret redegørelse for, hvad der er den bedste praksis i det daglige arbejde for at fremme hurtigere, mere gennemsigtige og mere forudselige procedurer i alle faserne i behandlingen af en anmeldt eller uanmeldt statsstøttesag eller en klage.

⁽¹⁾ Dette kapitel svarer til Kommissionens kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager (EUT C 136 af 16.6.2009, s. 13).

⁽²⁾ Del II i protokol 3 afspejler Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 75 af 15.3.2012, s. 26 og EØS-Tillæg nr. 14 af 15.3.2012, s. 1 findes på: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/> Disse retningslinjer svarer til meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af visse former for statsstøtte (EUT C 136 af 16.6.2009, s. 3).

⁽⁴⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT eller EØS-Tillægget. Disse retningslinjer svarer til meddelelse fra Kommissionen om de nationale domstoles håndhævelse af statsstøttereglerne (EUT C 85 af 9.4.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ I 2008 har Tilsynsmyndigheden i forbindelse med finanskrisen desuden taget de fornødne skridt til at åbne mulighed for en hurtig beslutningstagning efter at have modtaget fuldstændige anmeldelser, om nødvendigt inden for to uger. Se Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøttereglernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskriser (endnu ikke offentliggjort i EUT eller EØS-Tillægget), som svarer til meddelelsen fra Kommissionen om statsstøttereglernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskriser (EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8). Hvad angår realøkonomien, se Tilsynsmyndighedens midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (endnu ikke offentliggjort i EUT eller EØS-Tillægget), som svarer til Kommissionens meddelelse om midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (EUT C 83 af 7.4.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Beslutning nr. 195/04/KOL (EUT L 139 af 25.5.2006, s. 37, EØS-Tillæg nr. 26 af 25.5.2006, s. 1) svarer til Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1), der gennemfører forordning (EF) nr. 659/1999.

3. Kontakter forud for anmeldelsen

- 10) Tilsynsmyndighedens erfaringer har vist, hvilken værdi kontakter forud for anmeldelsen tilfører, selv i tilsyneladende standardsager. Sådanne kontakter forud for anmeldelsen giver Tilsynsmyndigheden og den anmeldende EFTA-stat mulighed for helt uformelt og fortroligt at drøfte de juridiske og økonomiske aspekter ved et projekt forud for anmeldelsen og kan dermed gøre anmeldelserne bedre og mere fuldstændige. I den forbindelse kan EFTA-staterne og Tilsynsmyndigheden også i fællesskab udforme konstruktive forslag til, hvordan problematiske aspekter ved planlagte støtteforanstaltninger kan ændres. Denne fase kan derfor bane vej for en hurtigere behandling af anmeldelser, når de først er indgivet formelt til Tilsynsmyndigheden. Hvis der har været udbytterige kontakter med Tilsynsmyndigheden forud for anmeldelsen, vil det rent faktisk kunne sætte Tilsynsmyndigheden i stand til at vedtage beslutninger efter artikel 4, stk. 2, 3 og 4, i del II i protokol 3 inden to måneder efter anmeldelsesdatoen ⁽¹⁾.
- 11) Kontakter forud for anmeldelsen tilrådes kraftigt i sager, der er forbundet med særlige eller nye træk, der gør det hensigtsmæssigt, at sagen forinden drøftes med Tilsynsmyndigheden, men der vil altid blive givet en uformel vejledning, når en EFTA-stat anmoder om det.

3.1. Indhold

- 12) Fasen forud for anmeldelsen giver mulighed for drøftelser med og vejledning af den pågældende EFTA-stat om, hvilke oplysninger der skal gives i anmeldelsen, for at sikre, at anmeldelsen er fuldstændig fra starten. Denne fase åbner også mulighed for udbytterige drøftelser i en åben og konstruktiv atmosfære af de materielle spørgsmål, en planlagt støtteforanstaltning eventuelt rejser. Det er især vigtigt, når der er tale om projekter, der ikke uden videre ville kunne accepteres og derfor måtte trækkes tilbage eller ændres på væsentlige punkter. Der kan også være tale om en analyse af, om der findes andre mulige retsgrundlag eller relevante fortilfælde. Under sådanne kontakter forud for anmeldelsen kan Tilsynsmyndigheden og EFTA-staten desuden få diskuteret centrale konkurrenceproblemer og afklaret, om der er behov for økonomiske analyser eller ekspertbistand udefra for at påvise, at en planlagt støtteforanstaltning er forenelig med EØS-aftalen. Den anmeldende EFTA-stat kan også i forbindelse med kontakten forud for anmeldelsen anmode Tilsynsmyndigheden om at dispensere fra kravet om bestemte oplysninger, der normalt skal gives i anmeldelsen, men som ikke er nødvendige for behandlingen af den konkrete sag. Endelig har fasen forud for anmeldelsen afgørende betydning for afgørelsen af, om en sag umiddelbart opfylder betingelserne for at blive behandlet efter den forenklede procedure ⁽²⁾.

3.2. Kontakternes omfang og tidsmæssige forløb

- 13) For at gøre fasen forud for anmeldelsen så konstruktiv og effektiv som mulig, er det i den pågældende EFTA-stats egen interesse at give Tilsynsmyndigheden de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af en planlagt statsstøtteforanstaltning, i form af et udkast til en anmeldelse. For at fremme en hurtig behandling af sagen vil kontakter via e-mails eller telefonkonferencer i princippet være at foretrække frem for møder. I løbet af to uger fra modtagelsen af udkastet til anmeldelse vil Tilsynsmyndigheden tage initiativ til en første kontakt forud for anmeldelsen.
- 14) Generelt bør kontakter forud for anmeldelsen ikke have en varighed på over to måneder, og de bør følges op med en fuldstændig anmeldelse. Hvis disse anmeldelsesforberedende kontakter ikke giver de tilsigtede resultater, kan Tilsynsmyndigheden erklære den anmeldelsesforberedende fase indstillet. Eftersom disse kontakters tidsmæssige forløb og form er afhængig af den konkrete sags komplekse karakter, vil kontakterne kunne strække sig over flere måneder. Tilsynsmyndigheden anbefaler derfor, at EFTA-staterne i sager, der er særligt komplekse (f.eks. redningsstøtte, store F&U-støtteprojekter, store individuelle støtteprojekter eller særlig omfattende eller komplekse støtteordninger), igangsætter de anmeldelsesforberedende kontakter på et så tidligt stadium som muligt for at give mulighed for meningsfulde drøftelser.
- 15) Tilsynsmyndigheden har erfaring for, at det kan være meget nyttigt at inddrage støttemodtageren i disse kontakter, især når der er tale om støtteprojekter med betydelige tekniske, finansielle eller projektrelaterede implikationer. Tilsynsmyndigheden anbefaler derfor, at modtagere af individuel støtte inddrages i de anmeldelsesforberedende kontakter.
- 16) Undtagen i særligt komplekse eller helt nye sager vil Tilsynsmyndigheden bestræbe sig på at give den pågældende EFTA-stat en uformel foreløbig vurdering af støtteprojektet inden den anmeldelsesforberedende fases udløb. Denne uforbindende vurdering udgør ikke Tilsynsmyndighedens officielle stillingtagen, men er derimod kun en uformel udtalelse fra Tilsynsmyndigheden om, hvorvidt anmeldelsesudkastet er fuldstændigt, og hvorvidt det planlagte støtteprojekt umiddelbart forekommer at være foreneligt med fællesmarkedet. I særligt komplekse sager kan Tilsynsmyndigheden også efter EFTA-statsens anmodning give en skriftlig udtalelse om, hvilke oplysninger der endnu mangler.
- 17) Kontakterne forud for anmeldelsen foregår i streng fortrolighed. Drøftelserne finder sted på et frivilligt grundlag og foregriber ikke sagens behandling efter den formelle anmeldelse.

⁽¹⁾ Denne frist kan ikke overholdes, hvis Tilsynsmyndigheden er nødt til at fremsende flere begæringer om oplysninger, fordi anmeldelsen er ufuldstændig.

⁽²⁾ Se retningslinjerne for en forenklet procedure for behandling af visse former for statsstøtte.

- 18) For at gøre anmeldelserne bedre vil Tilsynsmyndigheden også bestræbe sig på at imødekomme anmodninger om uddannelseskurser fra EFTA-staterne. Tilsynsmyndigheden vil også holde sig i løbende kontakt med EFTA-staterne for at drøfte yderligere forbedringer af statsstøtteprocedurerne, især hvad angår anmeldelsesformularerne og deres indhold.

4. Gensidigt aftalt planlægning

- 19) I særligt teknisk komplekse eller helt nye sager eller sager, som på anden vis er følsomme eller skal behandles som absolutte hastesager, vil Tilsynsmyndigheden tilbyde den anmeldende EFTA-stat en gensidigt aftalt planlægning for at skabe større åbenhed og større forudselighed om sagsbehandlings varighed.

4.1. Indhold

- 20) Gensidigt aftalt planlægning er en form for struktureret samarbejde mellem EFTA-staten og Tilsynsmyndigheden, der er baseret på en fælles forståelse af og et klart engagement i sagsbehandlingsforløbet og dets forventede varighed.

- 21) Aftalen mellem Tilsynsmyndigheden og EFTA-staten kan i særdeleshed omhandle følgende:

- prioriteret behandling af den konkrete sag til gengæld for EFTA-statens accept af, at behandlingen af andre sager fra samme EFTA-stat formelt stilles i bero ⁽¹⁾, hvis det er nødvendigt af planlægnings- eller ressourchensyn
- hvilke oplysninger EFTA-staten og/eller den berørte støttemodtager skal give, herunder undersøgelser, rapporter, udtalelser fra eksperter, eller om Tilsynsmyndigheden selv skal fremskaffe oplysningerne
- hvordan Tilsynsmyndigheden vil tage stilling til sagen, når den først er anmeldt, og hvor længe det ventes at tage.

- 22) Når EFTA-staten giver alle de nødvendige oplysninger rettidigt som fastlagt i den gensidigt aftalte planlægning, vil Tilsynsmyndigheden bestræbe sig på at overholde den gensidigt aftalte tidsplan for sagens videre behandling, medmindre oplysningerne fra EFTA-staten eller interesserede parter rejser uventede spørgsmål.

4.2. Anvendelsesområde og tidsforløb

- 23) Gensidigt aftalt planlægning er i princippet forbeholdt sager, der er så nye, teknisk vanskelige eller på anden vis følsomme, at det ved udløbet af fasen forud for anmeldelsen ikke er muligt for Tilsynsmyndigheden at afgive en klar foreløbig vurdering. I sådanne sager vil den gensidigt aftalte planlægning blive fastlagt ved udløbet af fasen forud for anmeldelsen og blive efterfulgt af den formelle anmeldelse.

- 24) Tilsynsmyndigheden og den pågældende EFTA-stat kan dog også efter sidstnævntes anmodning aftale en gensidigt aftalt planlægning for sagens videre behandling ved den formelle undersøgelsesprocedures indledning.

5. Den indledende gennemgang af anmeldte foranstaltninger

5.1. Begæringer om oplysninger

- 25) For at lette sagsbehandlingen vil Tilsynsmyndigheden under den indledende gennemgang søge at gruppere deres begæringer om oplysninger. I princippet vil der normalt kun blive udsendt én samlet begæring om oplysninger, og den vil normalt blive udsendt inden for 4-6 uger efter anmeldelsesdatoen. Medmindre andet er aftalt i den gensidigt aftalte planlægning, skulle de kontakter, der finder sted forud for anmeldelsen, sætte EFTA-staterne i stand til at indgive en fuldstændig anmeldelse og dermed mindske behovet for at fremsende yderligere oplysninger. Tilsynsmyndigheden kan dog efterfølgende anmode om oplysninger, især om spørgsmål, som EFTA-staternes svar har rejst, men det behøver ikke nødvendigvis at betyde, at Tilsynsmyndigheden har alvorlige problemer med at behandle sagen.

- 26) Giver EFTA-staten ikke de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist, vil bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i del II i protokol 3 normalt blive anvendt efter én rykker, og EFTA-staten blive underrettet om, at dens anmeldelse anses for at være trukket tilbage. Den formelle undersøgelsesprocedure vil desuden normalt blive indledt, når betingelserne herfor er opfyldt, og normalt efter højst to begæringer om oplysninger.

5.2. Aftalt suspension af den indledende gennemgang

- 27) Under visse omstændigheder kan den indledende gennemgang blive stillet i bero, hvis en EFTA-stat anmoder herom for at kunne ændre sit støtteprojekt og bringe det i overensstemmelse med statsstøttereglerne, eller efter fælles aftale. Gennemgangen kan kun stilles i bero for et på forhånd aftalt tidsrum. Indsender EFTA-staten ikke ved udløbet af

⁽¹⁾ Se artikel 4, stk. 5, i del II i protokol 3.

dette tidsrum et fuldstændigt, tilsyneladende foreneligt støtteprojekt, vil Tilsynsmyndigheden genoptage proceduren på det sted, hvor den blev stillet i bero. Den pågældende EFTA-stat vil normalt blive underrettet om, at anmeldelsen anses for at være trukket tilbage, eller også — hvis projektet rejser alvorlige betænkeligheder — vil den formelle undersøgelsesprocedure straks blive indledt.

5.3. Orienteringskontakter

- 28) Hvis en anmeldende EFTA-stat anmoder om det, vil den også blive orienteret om udviklingen i en igangværende indledende gennemgang. EFTA-staterne opfordres til at inddrage modtagere af individuel støtte i disse kontakter.

6. Den formelle undersøgelsesprocedure

- 29) Eftersom de sager, der underkastes en formel undersøgelse, generelt er meget komplekse, ser Tilsynsmyndigheden det som et højt prioriteret mål at forbedre gennemsigtigheden, forudseligheden og effektiviteten af denne fase for derigennem at fremme en konstruktiv beslutningstagning, der tilgodeser behovene i det moderne erhvervsliv. Tilsynsmyndigheden vil derfor strømline det formelle undersøgelsesforløb gennem en effektiv brug af alle de processuelle værktøjer, den råder over på grundlag af del II i protokol 3.

6.1. Offentliggørelse af beslutningen og et resumé heraf

- 30) Hvis EFTA-staten ikke anmoder om, at fortrolige oplysninger fjernes, vil Tilsynsmyndigheden bestræbe sig på at offentliggøre sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure samt resuméet af denne beslutning inden for to måneder efter denne beslutnings vedtagelse.
- 31) Er der uenighed om fortrolighedsspørgsmål, vil Tilsynsmyndigheden følge de principper, den opstillede i sine retningslinjer om tavshedspligt i statsstøttebeslutninger⁽¹⁾, og gøre, hvad den kan, for at få beslutningen offentliggjort hurtigst muligt efter dens vedtagelse. Samme principper for god praksis vil blive anvendt ved offentliggørelsen af alle endelige beslutninger.
- 32) For at gøre proceduren mere gennemsigtig, vil Tilsynsmyndigheden underrette medlemsstaten, støttomodtageren og andre implicerede (i særdeleshed eventuelle klagere) om enhver forsinkelse, der skyldes uenighed om fortrolighedsspørgsmål.

6.2. Bemærkninger fra interesserede parter

- 33) I overensstemmelse med artikel 6 i del II i protokol 3 skal interesserede parter fremsætte deres bemærkninger inden for en fastsat frist, der sædvanligvis ikke overstiger en måned efter offentliggørelsen af beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Denne frist forlænges normalt ikke, og Tilsynsmyndigheden vil derfor generelt ikke acceptere bemærkninger fra interesserede parter, herunder støttomodtageren, der indsendes efter fristens udløb⁽²⁾. Kun i ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde vil fristen kunne forlænges, f.eks. hvis der er tale om særligt omfattende faktuelle oplysninger, eller der har været kontakt mellem Tilsynsmyndigheden og den pågældende interesserede part.
- 34) For at forbedre det faktuelle grundlag for behandlingen af særligt komplekse sager, kan Tilsynsmyndigheden fremsende en kopi af beslutningen om at indlede formel undersøgelse til bestemte interesserede parter, herunder brancheorganisationer, og opfordre dem til at fremsætte bemærkninger til konkrete aspekter af sagen⁽³⁾. Et sådant bidrag fra interesserede parter er rent frivilligt, men hvis en interesseret part vælger at fremsætte bemærkninger, er det i vedkommendes interesse at fremsætte dem i tide til, at Tilsynsmyndigheden kan tage dem med i betragtning. Tilsynsmyndigheden vil derfor opfordre interesserede parter til at reagere inden for en måned efter datoen, hvor kopien af beslutningen blev sendt til dem. Tilsynsmyndigheden vil ikke vente længere på sådanne bemærkninger. For at sikre ligebehandling mellem interesserede parter vil Tilsynsmyndigheden også fremsende denne opfordring til at fremsætte bemærkninger til støttomodtageren. For at tilgodese EFTA-statens kontradiktoriske rettigheder vil den videregende en ikke-fortrolig udgave af alle bemærkninger indkommet fra interesserede parter til den og opfordre den til at svare herpå inden en måneds udløb.
- 35) For at sikre, at alle bemærkninger fra interesserede parter hurtigst muligt bliver videregendt til den pågældende EFTA-stat, vil EFTA-staterne i videst mulige udstrækning blive opfordret til at acceptere, at bemærkninger fra interesserede parter fremsendes på deres originalsprog. Hvis en EFTA-stat anmoder om det, vil Tilsynsmyndigheden sørge for oversættelse, hvilket kan få konsekvenser for sagsbehandlingstiden.
- 36) Såfremt der ikke indkommer nogen bemærkninger fra interesserede parter, vil EFTA-staten også blive underrettet herom.

⁽¹⁾ Vedtaget ved EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 15/04/KOL af 18. februar 2004 (EUT L 154 af 8.6.2006, s. 27 og EØS-Tillæg nr. 29 af 8.6.2006, s. 1). Disse retningslinjer svarer til meddelelse fra Kommissionen af 1. december 2003 om tavshedspligt i statsstøttebeslutninger (EUT C 297 af 9.12.2003, s. 6).

⁽²⁾ Medmindre andet gælder i henhold til artikel 10, stk. 1, i del II i protokol 3.

⁽³⁾ Ifølge EU's retsinstitters faste retspraksis har Tilsynsmyndigheden ret til at sende en beslutning om indledning af en formel undersøgelsesprocedure til identificerede tredje parter. se f.eks. sag T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen, Sml. 2004 II, s. 2717, præmis 195; sag T-198/01R, Technische Glaswerke Ilmenau mod Kommissionen, Sml. 2002 II, s. 2153; forenede sager C-74/00 P og C-75/00 P, Falck Spa m.fl. mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 7869, præmis 83.

6.3. Bemærkninger fra EFTA-staterne

- 37) For at sikre, at den formelle undersøgelsesprocedure afsluttes i rette tid, vil Tilsynsmyndigheden strengt håndhæve alle de frister, der gælder for denne fase i henhold til del II i protokol 3. Hvis en medlemsstat ikke fremsætter sine bemærkninger til Tilsynsmyndighedens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure og til bemærkningerne fra interesserede parter inden for den frist på en måned, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i del II i protokol 3, vil Tilsynsmyndigheden omgående sende den en rykker og give den pågældende EFTA-stat en yderligere frist på en måned og underrette den om, at fristen ikke vil blive forlænget yderligere, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder. I mangel af et brugbart svar fra den pågældende EFTA-stat vil Tilsynsmyndigheden vedtage sin beslutning på grundlag af de oplysninger, den råder over, jf. artikel 7, stk. 7, og artikel 13, stk. 1, i del II i protokol 3.
- 38) Er der tale om ulovlig støtte, og har EFTA-staten ikke fremsat bemærkninger til Tilsynsmyndighedens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, vil Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 10 i del II i protokol 3 udstede et oplysningspåbud. Efterkommer EFTA-staten ikke dette påbud inden for den i påbuddet fastsatte frist, vil Tilsynsmyndigheden træffe beslutning på grundlag af de oplysninger, den råder over.

6.4. Anmodninger om yderligere oplysninger

- 39) I særligt komplekse sager kan det ikke udelukkes, at Tilsynsmyndigheden efter modtagelse af oplysninger fra EFTA-staten som svar på beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure er nødt til at fremsende en yderligere begæring om oplysninger. EFTA-staten vil få en måned til at svare.
- 40) Svarer EFTA-staten ikke inden for denne frist, vil Tilsynsmyndigheden omgående sende den en rykker, sætte en ny, endelig frist på 15 arbejdsdage og meddele EFTA-staten, at Tilsynsmyndigheden herefter vil træffe sin beslutning på grundlag af de oplysninger, den råder over, eller udstede et oplysningspåbud, hvis der er tale om ulovlig støtte.

6.5. Suspension af sagen i begrundede tilfælde

- 41) Kun under ekstraordinære omstændigheder og efter fælles aftale mellem Tilsynsmyndigheden og den pågældende EFTA-stat vil den formelle undersøgelse kunne stilles i bero. Det kan f.eks. ske, hvis medlemsstaten formelt anmoder om, at sagen stilles i bero for at bringe sit støtteprojekt i overensstemmelse med statsstøttere reglerne, eller hvis der verserer en sag ved EFTA-Domstolen eller EU's retsinstanter om tilsvarende spørgsmål, hvis udfald sandsynligvis kan få indflydelse på vurderingen af den konkrete sag.
- 42) En sag kan kun stilles i bero formelt én gang og i et tidsrum, der forinden er aftalt mellem Tilsynsmyndigheden og den pågældende EFTA-stat.

6.6. Vedtagelse af den endelige beslutning og forlængelse af den formelle undersøgelse i begrundede tilfælde

- 43) I overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, i del II i protokol 3 vil Tilsynsmyndigheden gøre, hvad den kan, for at beslutningen i sagen vedtages senest 18 måneder efter procedurens indledning. Denne frist kan forlænges efter fælles aftale mellem Tilsynsmyndigheden og den berørte EFTA-stat. En sådan forlængelse af undersøgelsens varighed kan især komme på tale i sager, der drejer sig om nye former for støtteforanstaltninger eller rejser nye retlige spørgsmål.
- 44) For at sikre en effektiv gennemførelse af artikel 7, stk. 6, i del II i protokol 3 vil Tilsynsmyndigheden bestræbe sig på at vedtage den endelige beslutning senest fire måneder efter, at EFTA-staten har fremsendt de sidste oplysninger, eller ved udløbet af den seneste frist, såfremt ingen oplysninger er blevet modtaget.

7. Klager

- 45) Det er vigtigt for alle, der berøres af statsstøttesager, at Tilsynsmyndigheden behandler alle klager på en gennemsigtig og effektiv måde. I dette øjemed foreslår Tilsynsmyndigheden derfor følgende principper for god praksis, der skal bidrage til dette dobbelte formål.

7.1. Klageformular

- 46) Tilsynsmyndigheden vil konsekvent opfordre alle klagere til at benytte den nye klageformular på dens websted (<http://www.eftasurv.int/media/documents/Complaint-form—State-aid.doc>) og desuden indsende en ikke-fortrolig version af klagen. Brugen af denne formular vil, når den er korrekt udfyldt, normalt bidrage til, at klagens kvalitet øges.

7.2. Forventet tidsplan for og udfald af behandlingen af en klage

- 47) Tilsynsmyndigheden vil gøre sit yderste for at behandle en klage inden for en vejledende tidsramme på 12 måneder efter modtagelsen. Denne tidsramme er ikke nogen bindende frist. Afhængigt af omstændighederne i den konkrete sag kan det tage længere tid at behandle en klage, når det måske er nødvendigt at indhente supplerende oplysninger fra klageren, EFTA-staten eller interesserede parter.
- 48) Tilsynsmyndigheden kan foretage en prioritering af de klager, den modtager ⁽¹⁾, f.eks. på grundlag af omfanget af den påståede overtrædelse, støttemodtagerens størrelse, økonomisk sektor eller modtagelse af tilsvarende klager. I lyset af Tilsynsmyndighedens arbejdsbyrde og dens ret til at foretage en prioritering af sagerne ⁽²⁾ kan den derfor udsætte behandlingen af en sag, som ikke er prioriteret. I princippet vil Tilsynsmyndigheden derfor bestræbe sig på inden for 12 måneder:
- a) i højt prioriterede sager at vedtage en beslutning i henhold til artikel 4 i del II i protokol 3, med kopi til klageren
 - b) i lavt prioriterede sager at fremsende en foreløbig administrativ skrivelse til klageren, hvori den redegør for sin foreløbige holdning. Det administrative brev er ikke udtryk for Tilsynsmyndighedens officielle holdning, men blot for Tilsynsmyndighedens umiddelbare syn på sagen baseret på de oplysninger, den råder over, under afventning af enhver supplerende bemærkning, klageren måtte fremsende inden en måned efter brevetts dato. Fremsendes der ingen yderligere bemærkninger inden for den fastsatte frist, anses klagen for at være trukket tilbage.
- 49) I overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed vil Tilsynsmyndigheden bestræbe sig på at underrette klageren om, hvorvidt klagen har fået tillagt prioritet eller ej, senest to måneder efter klagens modtagelse. I tilfælde af ubegrundede klager vil Tilsynsmyndigheden senest to måneder efter klagens modtagelse underrette klageren om, at der ikke foreligger tilstrækkelige grunde til at tage stilling til sagen, og at klageren vil blive anset for at have trukket sin klage tilbage, medmindre vedkommende inden en måneds forløb fremsender yderligere, begrundede bemærkninger. For klager, der drejer sig om godkendt eller eksisterende støtte, vil Tilsynsmyndigheden også bestræbe sig på at svare klageren senest to måneder efter klagens modtagelse.
- 50) Er der tale om ulovlig støtte, vil klageren blive gjort opmærksom på muligheden for at anlægge sag ved en national domstol, der kan påbyde, at støtten stilles i bero eller tilbagesøges ⁽³⁾.
- 51) Når det er nødvendigt, vil den ikke-fortrolige version af alle klager blive videresendt til EFTA-staten for at indhente dennes bemærkninger. EFTA-staten og klageren vil konsekvent blive holdt underrettet om, hvorvidt sagen henlægges eller klagen tages til behandling. EFTA-staterne vil til gengæld blive opfordret til at overholde fristerne for at fremsætte bemærkninger og give oplysninger i forbindelse med de klager, de får videresendt. De vil også blive opfordret til så vidt muligt at acceptere at modtage klagerne på deres originalsprog. Hvis en EFTA-stat anmoder om det, vil Tilsynsmyndigheden sørge for oversættelse, hvilket kan få konsekvenser for sagsbehandlingstiden.

8. Interne beslutningsprocedurer

- 52) Tilsynsmyndigheden er fast besluttet på at strømline og forbedre sine interne beslutningsprocedurer for at opnå en samlet afkortning af den tid, det tager at behandle statsstøttesager.
- 53) De interne beslutningsprocedurer vil derfor blive anvendt så effektivt som muligt. Tilsynsmyndigheden vil også tage sine nuværende interne regler op til revision med det formål at optimere sin beslutningsproces.
- 54) Tilsynsmyndigheden vil løbende overvåge sin interne beslutningspraksis og om fornødent tilpasse den.

9. Fremtidige revisioner

- 55) Principper for god administrativ praksis kan kun fungere effektivt, hvis de bygger på en fælles vilje i Tilsynsmyndigheden og EFTA-staterne til at behandle statsstøttesager hurtigt og effektivt, overholde alle gældende frister og derigennem sikre den nødvendige gennemsigtighed og forudselighed. Dette kapitel og de principper for god praksis, som den indeholder, er det første skridt til at opfylde denne fælles målsætning.
- 56) Tilsynsmyndigheden vil følge dette kapitel i forhold til foranstaltninger, den har fået anmeldt eller på anden vis er blevet opmærksom på, fra og med 1. januar 2010.

⁽¹⁾ Sag C-119/97, Ufex m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1999 I, s. 1341, præmis 88.

⁽²⁾ Sag T-475/04, Bouygues SA mod Kommissionen, Sml. 2007 II, s. 2097, præmis 158 og 159.

⁽³⁾ Se Tilsynsmyndighedens retningslinjer for de nationale domstoles håndhævelse af statsstøttereglerne.

- 57) Dette kapitel vil kunne blive revideret for at tilgodese ændringer i lovgivning, fortolkningsmeddelelser eller administrative foranstaltninger eller udviklingen i EFTA-Domstolens eller EU's retsinstiters praksis i relation til statsstøtteprocedurer eller de erfaringer, der gøres med anvendelsen af dem. Det er desuden Tilsynsmyndighedens hensigt, at der skal være en regelmæssig dialog med medlemsstater og andre berørte om de erfaringer, der gøres med anvendelsen af del II i protokol 3 i almindelighed og med dette kapitel om god praksis i særdeleshed.
-

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 364/11/KOL

af 23. november 2011

om at afslutte den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende den islandske boligfinansieringsfonds (Íbúðalánasjóður) (BFF) fritagelse for betaling af en statsgarantipræmie (Island)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN HAR —

UNDER HENVISNING TIL aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (i det følgende benævnt »EØS-aftalen«), særlig artikel 61 og protokol 26 hertil,

UNDER HENVISNING TIL artikel 1, stk. 3, i del I og artikel 7, stk. 2, i del II i protokol 3 til aftalen mellem EFTA-landene om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (»aftalen om tilsynsmyndigheden og domstolen«) (protokol 3),

UNDER HENVISNING TIL den konsoliderede udgave af tilsynsmyndighedens beslutning nr. 195/04/KOL af 14. juli 2004 om gennemførelse af de bestemmelser, der henviser til i artikel 27 i del II i protokol 3 (»beslutningen om gennemførelsesbestemmelser«) ⁽¹⁾,

EFTER AT HAVE OPFORDRET interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

1. Sagsforløb

- (1) Ved brev af 28. september 2007 (dok. nr. 442805) anmodede tilsynsmyndigheden de islandske myndigheder om oplysninger vedrørende statsgarantier og forpligtelsen til at betale en statsgarantipræmie i henhold til den islandske lov om statsgarantier. Ved brev af 24. oktober 2007 fra den islandske mission ved Den Europæiske Union, hvorved den fremsendte brev fra det islandske finansministerium af samme dato, som tilsynsmyndigheden modtog og registrerede den 25. oktober 2007 (dok. nr. 448739 og 449598), besvarede de islandske myndigheder denne anmodning.
- (2) Sagen blev drøftet mellem repræsentanterne for tilsynsmyndigheden og den islandske regering den 7. september 2007 i Bruxelles og den 29. oktober 2007 i Reykjavik og mellem repræsentanter for tilsynsmyndigheden og Icelandic Financial Services Association på et møde den 6. marts 2008 i Bruxelles.

- (3) Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 406/08/KOL af 27. juni 2008 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende den islandske boligfinansieringsfonds (Íbúðalánasjóður) (BFF) fritagelse for betaling af en statsgarantipræmie blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* og i EØS-tillægget ⁽³⁾. I denne beslutning opfordrede tilsynsmyndigheden interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i denne sag. Tilsynsmyndigheden har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter. Ved brev af 8. september 2008 (dok. nr. 490696) fremsatte de islandske myndigheder deres bemærkninger til tilsynsmyndighedens beslutning nr. 406/08/KOL.

- (4) I oktober 2008 stillede tilsynsmyndigheden sagen i bero på grund af den islandske banksektors kollaps. Der fandt imidlertid drøftelser sted om denne sag på et pakkemøde i Reykjavik den 4.-5. november 2009. Efter dette møde sendte tilsynsmyndigheden den 16. november 2009 en påmindelse om at fremsende oplysninger til brug for vurderingen af den omhandlede foranstaltningens forenelighed. De islandske myndigheder svarede ved brev af 7. december 2009 (dok. nr. 539538).

- (5) I en tilsvarende undersøgelse af statsstøtteforanstaltninger til fordel for den islandske boligfinansieringsfond konkluderede tilsynsmyndigheden i sin beslutning nr. 405/08/KOL af 27. juni 2008 ⁽⁴⁾, at statsgarantien til BFF udgør en eksisterende støtteforanstaltning. Den 18. juli 2011 vedtog tilsynsmyndigheden beslutning nr. 247/11/KOL om et forslag til passende foranstaltninger vedrørende finansieringen af den islandske boligfinansieringsfond Íbúðalánasjóður (BFF) ⁽⁵⁾, bl.a. i form af en statsgaranti.

2. Beskrivelse af den pågældende foranstaltning

2.1. Støttemodtager

- (6) Boligfinansieringsfonden Íbúðalánasjóður (BFF) er en statsejet institution, som drives efter armslængdeprincippet ifølge den islandske boliglov nr. 44/1998 (lög um húsnæðismál) ⁽⁶⁾. BFF ledes af en bestyrelse under

⁽¹⁾ Se <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>

⁽²⁾ Beslutning nr. 406/06/KOL af 27. juni 2008 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, for så vidt angår den islandske boligfinansieringsfonds fritagelse for betaling af en statspræmiegaranti, EUT C 64 af 19.3.2009, s. 21, og EØS-tillæg nr. 15 af 19.3.2009, s. 9.

⁽³⁾ Se fodnote 2 ovenfor for henvisning til offentliggørelsen.

⁽⁴⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 405/06/KOL af 27. juni 2008 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, for så vidt angår den islandske boligfinansieringsfond, EUT L 79 af 25.3.2010, s. 40, og EØS-tillæg nr. 14 af 25.3.2010, s. 20.

⁽⁵⁾ En ikke-fortrolig udgave af beslutning nr. 247/11/KOL findes på tilsynsmyndighedens website: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/247-11-COL.pdf>.

⁽⁶⁾ BFF's forgænger, det statslige boliginstitut, blev oprettet i 1980.

velfærdsministeriet. Formålet med BFF er at fremme sikkerheden for og lige adgang til en bolig. Det sker ved at yde realkreditlån til enkeltpersoner og lån til enheder, der tilbyder lejeboliger og gennem en generel varetægelse af anliggender vedrørende boligforhold. Der ydes finansiering med det specifikke formål at øge borgernes muligheder for at erhverve eller leje boliger på rimelige vilkår (jf. artikel 1 i boligloven).

- (7) BFF er ikke direkte finansieret af staten, men finansieres ved afkast af fondens egenkapital (dvs. afdrag, renter og prisindekserede betalinger på bevilgede lån), gennem renter fra udstedelse og salg af BFF-obligationer (íbúðarbréf), som noteres på den islandske børs, og gennem gebyrer fra kunderne. BFF er også omfattet af en statsgaranti, som er en følge af statens ubegrænsede hæftelse for BFF's gæld i sin egenskab af ejer⁽⁷⁾. Endvidere modtager BFF rentestøtte direkte fra statsbudgettet til at dække tab som følge af udlån under markedsrenten til enheder, der opfører og udbyder lejeboliger.
- (8) For en nærmere beskrivelse af BFF i henhold til boligloven henvises til tilsynsmyndighedens beslutning nr. 405/08/KOL.

2.2. Statsgaranti

- (9) BFF er en statslig offentligretlig organisation (jf. artikel 4 i den islandske boliglov) og er som sådan i henhold til de almindelige uskrevne regler i den islandske offentlige ret, der finder anvendelse på alle statslige institutioner, omfattet af en statsgaranti for alle dens forpligtelser. Garantien dækker alle statslige institutioner, uanset hvornår de er etableret, eller hvilke aktiviteter de udøver. Som nævnt ovenfor er en sådan statsgaranti en følge af statens ubegrænsede hæftelse for BFF's gæld i sin egenskab af ejer. Det betyder, at staten hæfter for samtlige BFF's forpligtelser, da garantien hverken er knyttet til særlige finansielle transaktioner foretaget af BFF eller begrænset til et bestemt maksimumsbeløb. Det fremgår også af artikel 5, stk. 3, i konkurslov nr. 21/1991 (lög um gjaldþrotaskipti o.fl.), der udelukker anvendelse af konkursprocedurer eller andre insolvensprocedurer på institutioner som BFF.
- (10) I de almindelige bemærkninger til lovforslaget, der blev ophøjet til lov nr. 121/1997 om statsgarantier (lög um ríkisábyrgðir) hed det bl.a.:

»Dette er baseret på den utvetydige regel i islandsk lovgivning om, at staten er ansvarlig for sine institutioner og virksomheder, medmindre garantien begrænses af en

udtrykkelig lovbestemmelse (...), eller statens ansvar i et selskab med begrænset ansvar er begrænset til aktiekapitalindskuddet.«⁽⁸⁾

- (11) Statsgarantien var også tilgængelig for BFF's forgængere: det statslige boliginstitut, den statslige bygningsfond og arbejdernes boligfond forvaltet af det statslige boliginstitut samt det statslige boligråd (jf. lov nr. 97/1993 om det statslige boliginstitut (lög um Húsnaðisstofnun ríkisins)).

2.3. Statsgarantipræmie

- (12) På tidspunktet for oprettelsen af BFF og fondens forgængere var den ubegrænsede statsgaranti i deres favør og dækningen af samtlige deres forpligtelser ikke omfattet af en risikopræmie eller en garantipræmie. Ifølge de islandske myndigheder har de relevante nationale retsregler lige siden oprettelsen af BFF været udformet således, at BFF blev udelukket fra at betale nogen form for gebyrer for statsgarantien⁽⁹⁾.
- (13) I den provisoriske lov nr. 68/1987 om skattemæssige foranstaltninger blev der for første gang indført en generel forpligtelse til at betale en garantipræmie til staten for statsgarantier, der ikke var omfattet af risikopræmien. Artikel 8 i lov nr. 37/1961 om statsgarantier (lög um ríkisábyrgðir), som ændret ved lov nr. 65/1988 om statsgarantier (lög um breyting á lögum nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum), fastslog således, at banker, kreditfonde, finansielle institutioner, virksomheder og andre enheder, som ifølge loven er omfattet af en statsgaranti, uanset om det er gennem statens ejerskab eller på anden vis, skal betale en garantipræmie til staten, hvad angår deres forpligtelser over for udenlandske enheder. Præmien blev fastsat til 0,0625 % pr. kvartal af udenlandske forpligtelses pålydende baseret på deres gennemsnit i hver periode (jf. artikel 8, stk. 2, i lov nr. 37/1961)⁽¹⁰⁾.
- (14) Oprindeligt blev der ikke pålagt lignende præmier på indenlandske forpligtelser. Lov nr. 121/1997 om statsgarantier⁽¹¹⁾ indførte en forpligtelse til at betale en præmie svarende til 0,0375 % for indenlandske forpligtelser. Denne sats blev senere hævet til 0,0625 % ved lov nr. 180/2000⁽¹²⁾.

⁽⁸⁾ Tilsynsmyndighedens uofficielle engelske oversættelse. Den originale islandske tekst findes på: <http://www.althingi.is/alttext/122/s/0099.html>.

⁽⁹⁾ Se s. 4 i brev af 8.9.2008 (dok. nr. 490696).

⁽¹⁰⁾ Lån, for hvilke der er betalt en risikopræmie, visse eksportgarantier og forpligtelser på grund af kreditsaldo på valutakonti i indenlandske banker, udgjorde ikke basis for beregning af garantipræmien (jf. artikel 9, stk. 2, i lov nr. 37/1961).

⁽¹¹⁾ Ikrafttrædelse 1.1.1998.

⁽¹²⁾ Ikrafttrædelse 11.1.2001.

⁽⁷⁾ Sag E-9/04, Den islandske bank- og værdipapirhandlerforening mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, samling af EFTA-Domstolens afgørelser 2006, side 42, præmis 72.

(15) Lov nr. 121/1997 foreskrev også en fritagelse for betaling af præmier for statsgaranti vedrørende boligobligationer udstedt af afdelingen for boligobligationer i det statslige boliginstitut. Hvad angår andre BFF-obligationer ophævede tillægsbudgetloven for 2001 med tilbagevirkende kraft BFF's gæld vedrørende BFF's ubetalte præmier i henhold til lov nr. 121/1997. Endelig blev der fastsat en generel fritagelse for BFF med hensyn til betaling af en statsgarantipræmie for alle forpligtelser ved lov nr. 70/2000, der trådte i kraft den 26. maj 2000.

(16) For en nærmere beskrivelse af lovgivningen om statsgarantier og senere ændringer af de generelt gældende præmiesatser og de særlige bestemmelser om BFF henvises til tilsynsmyndighedens beslutning nr. 406/08/KOL.

3. Begrundelse for at indlede proceduren

(17) I beslutning nr. 406/08/KOL forklarede tilsynsmyndigheden, at statsgarantien til fordel for BFF, som eksisterede, før EØS-aftalen trådte i kraft den 1. januar 1994, som sådan ikke blev behandlet inden for rammerne af proceduren for ny støtte, men inden for rammerne af en særlig procedure for eksisterende støtte (sag nr. 64865, nu sag nr. 70382). Beslutning nr. 406/08/KOL omhandlede det forhold, at BFF er fritaget for at betale en garantipræmie, som andre virksomheder, der er struktureret på samme måde som BFF, skal betale. I den sammenhæng mener tilsynsmyndigheden indledningsvis ikke, at det var relevant for vurderingen af klassifikationen af støtten som ny eller eksisterende støtte, at loven om statsgaranti faktisk ændrede situationen for BFF med hensyn til betaling af en garantipræmie. Det afgørende var, at den nye lov nr. 121/1997 om statsgarantier indførte et nyt system, hvor BFF for første gang blev behandlet gunstigere end foreskrevet i den generelle regel for virksomheder, der var omfattet af den indirekte statsgaranti. Det var derfor tilsynsmyndighedens foreløbige vurdering, at enhver fordel for BFF som følge af den fritagelse, der blev indrømmet afdelingen for boligobligationer ifølge artikel 7 i lov nr. 121/1997, ville udgøre ny støtte. Det samme gælder fritagelsen for præmiebetaling vedrørende andre af BFF's transaktioner, jf. lov nr. 70/2000 om ændring af lov nr. 121/1997 og tillægsbudgetloven for 2001.

(18) I den indledende vurdering fandt tilsynsmyndigheden, at BFF's fritagelse for betaling af en garantipræmie, udgjorde statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Følgende statsstøtteelementer blev identificeret i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure:

i) fritagelse (enten straks eller ex post facto) for betaling af en statsgarantipræmie på 0,0625 % pr. kvartal af

værdien af udenlandske forpligtelser for både boligobligationer og andre forpligtelser i perioden fra den 1. januar 1998 til i dag

ii) fritagelse (enten straks eller ex post facto) for betaling af en statsgarantipræmie på 0,0375 % pr. kvartal af værdien af indenlandske forpligtelser for både boligobligationer og andre forpligtelser i perioden fra den 1. januar 1998 til den 10. januar 2001

iii) fritagelse for betaling af en statsgarantipræmie på 0,0625 % pr. kvartal af værdien af alle BFF's indenlandske forpligtelser i perioden fra den 11. januar 2001 til i dag.

(19) Tilsynsmyndigheden betvivlede endvidere, at ovennævnte statsstøtteelementer kan betragtes som forenelige med EØS-aftalen. Tilsynsmyndigheden forklarede, at selv om visse former for lån til boligfinansiering kan defineres som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse efter artikel 59, stk. 2, i EØS-aftalen og derfor muligvis kan være støtteberettigede, finder tilsynsmyndigheden indledningsvis, at BFF's generelle låneordning er for bred til at opfylde betingelserne i artikel 59, stk. 2. Tilsynsmyndigheden har ikke fået forelagt oplysninger, der giver grund til at tro, at det generelt ikke er muligt at finde boligfinansiering på rimelige vilkår på markedet. Under boligfinansieringsfondens generelle låneordning ydes der lån til alle uanset låntagers indkomst og formue og uden hensyntagen til den finansierede boligs værdi og størrelse. Endvidere kan der ydes lån overalt uden hensyntagen til, om der let kan findes finansiering på lokalt plan.

4. Bemærkninger fra de islandske myndigheder

(20) De islandske myndigheders kommentarer fokuserer på det forhold, at ethvert involveret støtteelement stammer direkte fra den indirekte statsgaranti til fordel for BFF, som det allerede er fastslået udgør eksisterende støtte. De islandske myndigheder mener, at betaling af gebyrer er en integrerende del af statsgarantien som sådan. Da der ikke er tale om selvstændige og afgørende ændringer af statsgarantien og betalingen af gebyrer, er der derfor ikke tale om ny statsstøtte, og sagen bør behandles inden for rammerne af den eksisterende statsstøttesag. Den islandske regering gav også udtryk for det synspunkt, at hvis det blev vurderet, at der var tale om ny støtte, var der tale om forenelig støtte på grund af BFF's sociale karakter og det forhold, at støtten til BFF opfylder de betingelser, der fremgår af Altmark-dommen⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Sag C-280/00, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg, Sml. 2003 I, s. 7747.

- (21) Hvad angår indførelsen af en forpligtelse til at betale præmie for statsgarantier for visse finansielle institutioners udenlandske forpligtelser, jf. lov nr. 68/1987, anfører de islandske myndigheder, at BFF i virkeligheden aldrig har betalt præmie, da fonden ikke havde udenlandske forpligtelser.
- (22) Endvidere mener de islandske myndigheder, at forpligtelsen til at betale præmie for andre indenlandske forpligtelser end boligobligationer baseret på lov nr. 121/1997 var »baseret på et tvivlsomt retsgrundlag«, da det aldrig var meningen, at BFF's forgængere skulle betale en garanti præmie. De islandske myndigheder peger også på det forhold, at BFF's gæld i forbindelse med eventuelle ubetalte garanti præmier blev annulleret med tilbagevirkende kraft i tillægsbudgetloven for 2001, hvilket viser, at det var lovgiverens intention, at BFF hele tiden skulle have være fritaget for betaling af en garanti præmie.
- (23) Og endelig skyldtes BFF's fritagelse for betaling af statsgaranti præmie det forhold, at BFF beregnede sig en rentemarginal på 0,0375 % på pantsikrede gældsinstrumenter, der garanterede forpligtelser vedrørende boligobligationer⁽¹⁴⁾. De islandske myndigheder kalder det et »særligt statsgarantigebyr«. Det indgår i en særlig reservefond.

II. VURDERING

- (24) I EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, hedder det:

»Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelige med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«

- (25) Det betyder, at for at foranstaltninger kan klassificeres som statsstøtte ifølge artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen, skal de indebære tilskud fra staten eller ved hjælp af statsmidler, give den støttemodtagende virksomhed en fordel, være selektive, fordreje konkurrencen og kunne påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter.

⁽¹⁴⁾ Oprindeligt var det ikke hensigten at fritage alle BFF's statsgaranterede obligationer fra garanti præmien.

- (26) Tilsynsmyndighedens statsstøtteretningslinjer for statsgarantier⁽¹⁵⁾ fastslår, at garantier, der gives direkte af staten, dvs. af centrale, regionale eller lokale myndigheder, kan udgøre statsstøtte. Mere gunstige finansieringsvilkår, der opnås af virksomheder, hvis retlige form udelukker konkurs eller andre insolvensprocedurer, eller som er omfattet af en eksplicit statsgaranti eller statslig dækning af tab, således at staten bærer et ubegrænset ansvar, kaldes en ubegrænset statsgaranti⁽¹⁶⁾. Endvidere gælder:

»Fordelen ved en statsgaranti er, at risikoen bæres af staten. Staten bør normalt have udbetalt en rimelig præmie for at bære risikoen, og hvis den helt eller delvis giver afkald på en sådan præmie, er der både tale om en fordel for virksomheden og et dræn på statens ressourcer⁽¹⁷⁾.«

- (27) I beslutning nr. 247/11/KOL konkluderede tilsynsmyndigheden, at den indirekte og ubegrænsede statsgaranti til fordel for BFF udgør statsstøtte ifølge artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen, da den udgør et dræn på den islandske stats ressourcer og giver BFF en økonomisk fordel. Tilsynsmyndigheden henviste til, at virksomheder, hvis retlige form udelukker konkurs eller andre insolvensprocedurer, eller som er omfattet af en eksplicit statsgaranti eller statslig dækning af tab, kan opfattes som modtagere af støtte. Endvidere er det ikke nødvendigt, at staten foretager betalinger i henhold til den omhandlede garanti. Støtten ydes kontinuerligt fra det tidspunkt, hvor garantien gives, og ikke kun på det tidspunkt, hvor garantien påberåbes, eller det tidspunkt, hvor der foretages udbetalinger i henhold til garantien⁽¹⁸⁾.

- (28) På grund af den direkte forbindelse mellem tilstedeværelsen af statsstøtteelementer i en foranstaltning i form af en statsgaranti og nødvendigheden af at fastsætte (og betale) en (markeds)præmie for en sådan statslig indgriben, er det afgørende spørgsmål, om fritagelsen for betaling af et garantigebyr kan karakteriseres som et separat statsstøtteelement i forhold til den fordel, der følger af garantien som sådan. En passende præmie kan i hvert fald delvis opveje den fordel, der indrømmes støttemodtageren. Hvis det havde været muligt at fastsætte en markedspræmie for den pågældende garanti svarende til statens risiko i forbindelse med garantien, og hvis BFF havde betalt en sådan præmie, var kriteriet i artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen om tilstedeværelse af statsmidler og

⁽¹⁵⁾ Se <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15646&1=1>.

⁽¹⁶⁾ Se kapitel 1.2, punkt 4, i retningslinjerne for statsgarantier og kapitel 7.2(2) om statsstøtteretningslinjer for anvendelsen af statsstøttebestemmelser på offentlige virksomheder i fremstillingssektoren, <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16995&1=1>.

⁽¹⁷⁾ Kapitel 2.1 i retningslinjerne for statsgarantier.

⁽¹⁸⁾ Se fodnote 17.

en økonomisk fordel for BFF ikke opfyldt. Præmien udgør derfor en integreret del af beregningen af det statsstøttebeløb, der er ydet i form af en garanti. En sådan konklusion følger også af retningslinjerne for statsgarantier som nævnt ovenfor.

- (29) De islandske myndigheder gav udtryk for et lignende synspunkt i deres bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure (beslutning nr. 406/08/KOL). Endvidere understregede de islandske myndigheder, at hensigten med loven om statsgarantier var at indføre en generel lov om betingelserne for at yde statsgarantier. Selve loven ydede ikke som sådan garantier, men fastlagde blot betingelserne for garantier⁽¹⁹⁾.
- (30) I lyset af ovenstående og på grund af den særlige karakter af støtteelementer i en statsstøtteforanstaltning i form af en statsgaranti mener tilsynsmyndigheden ikke, at BFF's fritagelse for betaling af en statsgarantipræmie udgør en selvstændig statsstøtteforanstaltning i forhold til den indirekte og ubegrænsede statsgaranti ydet af den islandske stat, jf. artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen. Den manglende præmiebetaling udgør en del af den fordel og de statsmidler, der indgår i statsgarantien til BFF. Da fordelene ved denne statsgaranti behandles af tilsynsmyndigheden i statsstøtteproceduren for eksisterende støtte (jf. sag nr. 70382 (tidligere 64865), beslutning nr. 247/11/KOL), er den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende

BFF's fritagelse for betaling af en statsgarantipræmie ikke begrundet og kan afsluttes —

VEDTAGET DENNE BESLUTNING:

Artikel 1

Den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende BFF's fritagelse for betaling af en statsgarantipræmie afsluttes.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Republikken Island.

Artikel 3

Kun den engelske udgave er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 2011.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Oda Helen SLETNES
Formand

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Medlem af kollegiet

⁽¹⁹⁾ Brev af 8.9.2008, s. 5.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA